

[Margrete Auken]

Der henvises til debatten om Nordisk Ministerråds plan for nordisk samarbejde på energiområdet under Nordisk Råds 34. session i København den 6. marts 1986.

Svar (13/3 86):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Nordisk Kontaktorgan for Atomenergi-spørgsmål (NKA) består af to repræsentanter for henholdsvis Danmark, Finland, Norge og Sverige og én repræsentant for Island.

I NKAs møder deltager desuden efter behov rådgivere fra forskellige ministerier, styrelser og forskningsinstitutioner, deriblandt de nordiske udenrigsministerier.

Udenrigsministeriernes deltagelse skal ses i lyset af, at der inden for rammerne af NKA foregår drøftelser af en række spørgsmål, der behandles i internationale fora, herunder Den internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og OECDs atomenergiagentur (NEA) og lejlighedsvis FN.

Den gensidige orientering og samordning af de nordiske landes optræden, der her finder sted, gør det naturligt, at udenrigsministerierne deltager i NKAs møder.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om kapitaltilførselsafgift.

(Fremsat 12/3 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi mangler ministeren for at kunne gennemføre forhandlingen, og jeg skal derfor udsætte mødet i 3 minutter.

Mødet udsat kl. 13.52

Mødet genoptaget kl. 13.55

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi er nogle, der fuldt forstår skatteministerens travlhed, men jeg skal endnu en gang

understrege, at det er af betydning for folketingets forhandlinger, at ministrene er til stede.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Det er uden den store begejstring, vi ser på det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om kapitaltilførselsafgift, men det er jo et af eksemplerne på, at myndigheden flyttes fra dette hus og til Bruxelles.

Så vil jeg sige, at da det altså drejer sig om 5 mill. kr., skal vi ikke gøre en vældig stor sag ud af det, men jeg vil understrege, at det alene er den del af EFs direktiv om kapitaltilførselsafgifterne, der konkret er nævnt her, altså alene de 5 mill. kr. ud af et provenu på 176 mill. kr. i kapitaltilførselsafgift, som vi ved behandlingen af dette forslag giver tilslutning til, og ikke andre dele af det samme direktiv, som vi ikke måtte være forpligtet af.

Arne Lund (KF):

Jeg vil gerne give udtryk for tilfredshed med, at vi nu for anden gang kan lempe kapitaltilførselsafgiften. Første gang var jo for en halv snes år siden, da vi ifølge et ændret EF-direktiv kunne nedsætte afgiften fra 2 til 1 pct.

Nu foreligger der et nyt EF-direktiv, hvor efter vi i og for sig har mulighed for at sænke afgiften til et sted mellem 0 og 1 pct., men det tillader vores statsfinansielle situation imidlertid ikke. Derimod vil vi være i stand til i overensstemmelse med EF-direktivet at gennemføre afgiftsfritagelser dels ved fusioner af selskaber, dels ved tilførsel af ny kapital i tilfælde af kapitalnedskrivning som følge af tab af egenkapital. At gå under 1 pct. er vi jo i alt fald ikke forpligtet til efter EF-direktivet.

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Skrumsager Skau (V):

Venstre kan også tilslutte sig lovforslaget, og vi vil behandle det velvilligt i udvalget.

Thoft (SF):

[Thoft]

Da forslaget er en følge af et EF-direktiv, og da vi i øvrigt går ind for, at kapitaltilførelsesafgiften skal øges, kan vi ikke støtte forslaget. Vi synes, det er forargeligt, at man lempet reglerne for afgifter for virksomheder netop i disse dage, hvor regeringen vælter store afgifter over på befolkningen. Man kunne næppe have fundet et ringere tidspunkt at gøre sådan noget på.

Det er jo sådan, at det koster 5 mill. kr., og dem må regeringen så ud at hente et andet sted, og dem tager den selvfølgelig fra de afgifter, som vi også behandler i skatte- og afgiftsudvalget.

Jeg synes altså, at regeringen har valgt et ualmindelig elendigt tidspunkt til at komme med sådan en afgiftslempelse. Vi er nærmest imod.

Jeg synes, hr. Camre talte med så meget uld i munden, at jeg ikke rigtig forstod ham; derfor vil jeg godt spørge: var den socialdemokratiske ordfører for forslaget, eller var den socialdemokratiske ordfører imod forslaget? Jeg synes egentlig, det ville være rart, hvis vi kunne få en fornemmelse af det.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Vi læser forslaget sådan, at Danmark vil være forpligtet til at gennemføre de nævnte dele af det pågældende EF-direktiv. Vi synes ligesom SF, at det er en meget dårlig idé at lempe afgifterne på kapitaltilførsel og på virksomhederne, ikke bare oven på regeringens påskepakke, det synes vi generelt, men vi går ud fra, at vi ikke er i stand til at sige nej, og at vi ville blive pålagt at gennemføre det ved dom for EF-Domstolen. Hvis det ikke skulle være tilfældet – og det kan vi jo få oplyst i udvalget – må vi jo se på vores stilling ved anden behandling.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre har samme opfattelse som hr. Camre, at vi her står over for et direktiv, som vi er forpligtet til at følge, og derfor er der ikke så meget at raffle om, men jeg vil da give dem ret, der siger, at man dårligt kunne have fundet et ringere tidspunkt end dette til at foreslå afgiftslemper på fusioner.

Så vil jeg godt spørge skatteministeren, om ikke vi kunne indføre den regel, at når man

fremsetter et forslag, der er en direkte følge af et EF-direktiv, fik vi i det mindste optrykt direktivet. Det radikale venstre har flere gange foreslået, at man skulle have en orienterende behandling af direktiver her i folketingssalen, så ville man da i det mindste være bekendt med, hvad det handlede om. Nu skal vi, som i alle andre tilfælde af denne art, starte udvalgsarbejdet med først at vente på at få sendt direktivet over. Jeg synes godt, man kunne yde folketingsmedlemmer den service at optrykke de love, som skal gælde for landet, og det er jo det, der er tale om, når der er tale om direktiver.

Så vil jeg gerne sige, at den frihed, som EF-direktivet nu giver de enkelte medlemslande til at fastsætte en generel afgiftssats på mellem 0 og 1 pct., ønsker vi ikke at regeringen skal gøre brug af. Vi mener, den skal fastholde den ene procent, som hermed bliver af samme størrelse som den stempelafgift, vi får på handel med aktier på børsen.

Jeg vil altså bede om, at man i fremtiden gør os den tjeneste at optrykke EF-direktiverne til lovforslag som bilag.

Så vil jeg godt, foranlediget af det, hr. Camre sagde om, at han i udvalget ville undersøge, om Danmark var forpligtet, og hvis man ikke var forpligtet, kunne man lade det komme an på en dom, sige, at det var noget nyt, for det er kun en måneds tid siden, at socialdemokratiet stemte for et lovforslag, som var foranlediget af, at der var tvivl om en sag, og at man så havde stoppet den ved Domstolen, fordi EF havde lagt sag an mod Danmark. Hvad var grunden til, at man da ikke ventede? Det handlede om en fuldstændig vanvittig ordning vedrørende sikkerhedsstilling ved grænsehandel og importtold. Jeg kan ikke forstå, at man her kan komme og sige, at man vil lade berettiget tvivl komme denne sag til gode. Hvorfor ventede man så ikke forleden, hvor man havde afbrudt sagen og ikke ville afvente, hvad selve dommen kom til at gå ud på?

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg tror, fru Aase Olesen har misforstået mig, når hun refererer mig for at have sagt, at jeg ville »lade det komme an på en dom«. Det, jeg siger, er, at det har ikke megen mening, at man for at demonstrere sin egen

(Camre)

holdning stemmer imod i en EF-sag, som Danmark i medfør af det flertal, som manifesterede sig senest den 27. forrige måned er forpligtet til at følge og, hvis man ikke følger det, vil blive dømt til at følge. Derfor siger jeg, at vi ikke vil gøre en vældig stor sag ud af 5 mill. kr.s provenutab, men som sagt: hvis situationen er den, at Danmark er frit stillet, vil vores stilling til forslaget være et klart nej.

Den anden sag, som fru Aase Olesen refererer, skal jeg ikke kommentere nærmere, for jeg kender den ikke i detaljer. Men problemet i den er vel rent faktisk, at Danmark, når man ser sig stillet i en situation, hvor man vil blive dømt, viger i EF. Det er jo sket i utallige sager, hvor der rejses traktatkrænkelssager mod Danmark. Så ser man i øjnene, at her står vi desværre uden nogen reel magt, og så viger vi, og så for ikke at få nederlaget ved en dom imod os, kommer regeringen springende med et lovforslag, hvorved vi bøjer af for presset fra EF. Det bryder vi os ikke om, men det er desværre en realitet, at der er et flertal, der har sagt ja til EF, og så må vi følge de direktivforslag, vi ikke er i stand til at gøre os fri af.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg mener grundlæggende, at det er skadeligt for dette tings værdighed, at vi hermed lader os reducere til et gummistempel, og det mindste, man kunne gøre, var dog at indføre en gummistempelprocedure for disse EF-direktiver, så vi ikke skal spille tid på at drøfte ting og sager i folketinget, som vi alligevel ikke har en døjt – undskyld en bønne – indflydelse på. Det er da ikke i overensstemmelse med dette tings værdighed.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg mener faktisk, hr. Thoft gør sig skyld i en fundamental misforståelse. Det er ikke så enkelt, at man kan indføre en gummistempelprocedure, og det er også forkert at have den opfattelse, at hvis en ting er behandlet af EF, så er Danmark i al fremtid afskåret fra at influere på proceduren. Jeg tror netop, det er vigtigt, som socialdemokratiet præciserede i forbindelse med EF-afstemningen den 27.

februar, at vi her i denne sal meget grundigt behandler den lovgivning, som er en følge af EF-direktiver, simpelt hen for meget nøje at vurdere de såkaldte garantier, vi har for retigheder, ikke mindst på skatteområdet. Skatteministeren har jo i EF-debatten gjort et stort nummer ud af, at vi havde fuldstændig frihed til selv at fastsætte vores afgiftsniveau osv. I dag ser vi så et eksempel på, at det ikke er tilfældet, i hvert fald ikke, hvad angår kapitaltilførelsesafgiften.

Vi mener altså ikke, at denne faktiske tilstand i EF bare skal tages til efterretning ved en gummistempelprocedure. Vi mener, det er meget vigtigt, at folketinget går ind i en detaljeret behandling og fastholder den politik, som er dette hus', når det overhovedet er muligt.

Dohrmann (FP):

EF kan kritiseres for mange ting, men EF kan også roses for visse ting, bl.a. for et forslag som dette, som jeg føler mig overbevist om at vi er forpligtet til at gennemføre.

Vi kender alle sammen den nuværende regerings skattegrådighed, senest her i forbindelse med påskepakken, hvor man simpelt hen rager hver eneste krone, man kommer i nærheden af, ned i skatteministerens bundløse kasse.

Derfor er det kun godt, selv om jeg da heller ikke kan lide, at vi på visse punkter ligesom skal overgive noget kompetence til EF, men det har så sandelig også noget med ligheden mellem erhvervene at gøre i de forskellige medlemslande. Danskerne har igen simpelt hen vedtaget nogle udgifter for erhvervslivet, som andre lande ikke har, og derfor kommer der sådan et direktiv, og derfor er det kun godt, og det skal vi selvfølgelig støtte. Vi har valget imellem at lade disse ganske vist få kroner, set i den store sammenhæng, blive ude i erhvervslivet, eller også at lade skatteministeren beholde dem. Hvis skatteministeren får lov til at beholde pengene, ved vi, at de forsvinder ud i den blå luft, og derfor er det kun godt.

Vi kan selvfølgelig støtte forslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg først beklage, at jeg ikke var her, de behandlingen af lovforslaget skulle begynde. Det er naturligvis ganske utilgiveligt.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Må jeg have lov at sige til de forskellige ordførere, at jeg er glad for den tilslutning, jeg har fået til forslaget, og jeg vil da forsøge at opklare nogle af de helt klare misforståelser, der kom frem her.

Efter direktivet skal der under alle omstændigheder være afgiftsfritagelse i tilfælde, hvor det hidtil gældende direktiv har foreskrevet afgiftsnedsettelse, samt i de tilfælde, hvor en medlemsstat har anvendt en mulighed i det hidtil gældende direktiv til at fritage for afgift eller nedbringe denne til ½ pct. eller derunder. Der findes altså i dette EF-direktiv en klar obligatorisk del, hvor forpligtelsen er fuldstændig klar.

Hvis vi ser på fusionstilfældene, har Danmark hidtil haft en afgiftssats på netop ½ pct. Derfor er vi nu forpligtet til at indføre afgiftsfritagelse i disse tilfælde. I overensstemmelse med ændringsdirektivet skal afgiftsfritagelsen gives på de betingelser, som hidtil har været gældende for afgiftsnedsettelse til ½ pct.

Hvis vi ser på det andet tilfælde, lovforslaget omfatter, er det efter de gældende regler således, at man efter ansøgning har kunnet få afgiftsfritagelse ved kapitaludvidelser, som modsvarer en foretagens nedskrivning af kapitalen til dækning af stedfundne tab, såfremt kapitaludvidelsen finder sted inden 4 år efter nedskrivningen.

Ifølge praksis er der altid indrømmet afgiftsfritagelse under de nævnte forudsætninger. Efter lovforslaget skal der for fremtiden ikke længere indgives ansøgning om afgiftsfritagelse i disse tilfælde. Fritagelsen er en ret, selskabet har, som man altså ikke i fremtiden skal søge om.

Det er, hvad lovforslaget indeholder, altså netop de obligatoriske dele af direktivet.

Når man hertil siger, at det er en gummistempelfunktion, må jeg sige, at det er en misforståelse af selve direktivet. Direktivet indeholder to dele, dels nogle obligatoriske led – det er dem, vi gennemfører med lovforslaget – dels en fakultativ del, altså noget vi kunne gennemføre, hvis folketinget ønskede at gennemføre det, nemlig en generel afgiftsnedsettelse. Det er meget typisk for en række EF-direktiver, at de giver en handlefrihed, inden for hvilken hver medlemsstats lovgivende forsamling kan tage stilling til, hvad man ønsker skal være gældende ret.

Regeringen har ikke ønsket at udnytte denne mulighed. Det er klart, at vi synes ikke, tidspunktet er rigtigt til, at man nedsætter kapitaltilførelsesafgiften i andre tilfælde.

Jeg har noteret mig, hvad fru Aase Olesen har sagt med hensyn til at optrykke direktivet. Vi har altså ikke gjort det i dette forslag, simpelt hen fordi det fremgår af fremsættelsestalen og bemærkningerne, hvad direktivet indeholder, og vi har gerne på denne måde villet gøre det lidt lettere for lovgiverne. Men jeg har noteret mig det og skal i fremtiden sørge for, at direktivet i dets fulde ordlyd kommer til offentlighedens kendskab gennem optryk i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån. (Ændrede belåningsregler for kollektive energiforsyningsanlæg).

(Fremsat 12/3 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Først vil jeg gerne takke ministeren for, at forslaget er fremkommet som aftalt inden 15. marts 1986. Det var dejligt, at det kunne lade sig gøre.

Det første, der springer i øjnene, er, at der ikke er noget rentestøtteforslag med, og det kan godt undre en lille smule, fordi ministeren naturligvis er klar over, at der i salen er flertal for det.